

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu **Ing. M.**, bytom v B., zastúpeného **JUDr. Š.**, advokátom, so sídlom S., proti žalovanému **Generálnemu štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky** so sídlom v Bratislave, Kutuzovova 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k.: ŠbPeM-812-78/2006 zo dňa 8. augusta 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/1/2007-69 zo dňa 12. novembra 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/1/2007-69 zo dňa 12. novembra 2008 **p o t v r d z u j e.**

Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie žalovaného č.k.: ŠbPeM-812-78/2006 zo dňa 8. augusta 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie – personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 4497 zo dňa 6. júna 2006 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon

č. 346/2005 Z.z.“ alebo „zákon o štátnej službe“) dňom 31. augusta 2006 z dôvodu, že žalobca podľa právoplatného rozhodnutia prieskumnej komisie je trvalo nespôsobilý vykonávať štátnu službu. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný boli v konaní o prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z. viazaní právoplatným rozhodnutím Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky (ďalej len „Ústredná vojenská lekárska komisia MO SR“) č.p. ÚVZ-57-8/2006 zo dňa 11. mája 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a zároveň potvrdené rozhodnutie prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky (ďalej len „prieskumná komisia MO SR“) č.p. ÚVN-12-10/2006 zo dňa 10. marca 2006, ktorým bol žalobca uznaný podľa § 85 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z. za nespôsobilého vykonávať štátnu službu. Ďalej konštatoval, že rovnako vyššie uvedené rozhodnutia a postupy správnych orgánov - prieskumných lekárskejších komisií, preskúmané v tomto konaní podľa § 245 ods. 1 OSP boli vydané v súlade so zákonom. Prieskumné konanie bolo vykonané na základe rozhodnutia služobného orgánu zo dňa 16. augusta 2005 a pokiaľ ide o posúdenie zdravotnej spôsobilosti žalobcu, krajský súd konštatoval, že počas žalobcovej takmer jeden mesiac trvajúcej hospitalizácii v Ústrednej vojenskej nemocnici v Ružomberku bol na to vytvorený primeraný časový priestor, závery lekárskej komisie i potvrdzujúceho stanoviska primára psychiatrického oddelenia tejto nemocnice boli jednoznačne a zrozumiteľne odôvodnené, pričom súdu neprináleží hodnotiť správnosť stanovenia diagnózy. Uviedol, že preverenie a prípadná revízia prijatých záverov boli predmetom druhostupňového konania pred Ústrednou vojenskou lekárskou komisiou MO SR, ktorá vytvorila dostatočný priestor na opätovné posúdenie zdravotného stavu žalobcu v podobe špecializovaného pracoviska a lekárov, avšak žalobca sa kontrolného vyšetrenia nezúčastnil, nereagoval na predvolania a výzvy zasielané mu do miesta jeho trvalého bydliska napriek tomu, že bol upozornený na potrebu spolupracovať s konajúcimi orgánmi a zdravotníckymi zariadeniami, ktoré nemali nijakú právomoc vynucovať jeho prítomnosť na potrebných lekárskejších vyšetreniach, ktorými mohli byť spochybnené závery lekárov Ústrednej vojenskej nemocnice v Ružomberku. Vzhľadom na to, že Ústredná vojenská lekárska komisia MO SR mohla bez súčinnosti žalobcu rozhodovať o jeho odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu len na základe podkladov pochádzajúcich prevažne z jeho vyšetrení počas hospitalizácie v Ústrednej vojenskej nemocnici v Ružomberku považoval krajský súd potvrdenie prvostupňového rozhodnutia prieskumnej komisie MO SR o nespôsobilosti žalobcu vykonávať štátnu službu profesionálneho vojaka za zákonné a správne. Vychádzajúc z uvedeného krajský súd žalobu podľa § 250 j ods. 1 OSP v celom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania krajský súd odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 vety prvej OSP.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie „z dôvodu podľa § 205 ods. 2 a § 221 ods. 1, písm. f/, g/ a h/ OSP“ navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhol zrušiť aj rozhodnutie žalovaného č.k.: ŠbPeM-812-78/2006 zo dňa 8. augusta 2006 a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že prvostupňový súd nevykonaním navrhovaných dôkazov neúplne zistil skutkový stav veci, napadnutý rozsudok je nezrozumiteľný a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej namietal, že sa prvostupňový súd nezaoberal postupom žalovaného v správnom konaní, podkladmi prieskumného konania a spôsobom doručovania jednotlivých rozhodnutí. Žalobca má za to, že samotné prieskumné konanie vykonával nepríslušný orgán – Komisia Ústrednej vojenskej nemocnice v Ružomberku, pričom v súlade s príslušnými právnymi predpismi ho mala vykonávať komisia vymenovaná Ministrom obrany.

Doplňujúcimi podaniami došlými Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 17.6.2009 a dňa 10.7.2009 žalobca žiadal konanie prerušiť z dôvodu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Európskym súdnym dvorom a svojimi podaniami doručenými Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v dňoch 17. júna 2009 a 10. júla 2009 prejudiciálne otázky špecifikoval v 88 resp. 55 otázkach, ktoré žiadal položiť Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v podanom odvolaní, ako aj v ďalších podaniach, žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by opodstatňovali zrušenie rozsudku prvostupňového súdu a mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu podľa ustanovenia § 250i ods. 3 OSP, stotožnil sa s právnym záverom prvostupňového súdu, jeho rozhodnutie považuje za vecne správne a vydané v súlade so zákonom. Žalovaný sa taktiež vyjadril k návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP, považuje ho za nedôvodný, vzhľadom na to, že celý proces prepustenia žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka je komplexne upravený v zákone č. 346/2005 Z.z.. Žalovaný považuje podania žalobcu v danej veci za účelové a z väčšej časti za nezrozumiteľné, pričom jeho podania sa dotýkajú aj konaní a postupov, ktoré nie sú predmetom preskúmania v danej právnej veci, ale v iných samostatných konaniach vedených pred súdmi v Slovenskej republike, v ktorých žalovaný nie je ani účastníkom konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal na odvolacom pojednávaní nariadenom podľa § 250ja ods. 2 vety druhej OSP v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu žalobcu, ktorí sa napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania na súd nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili a o odročenie odvolacieho pojednávania nepožiadali, oboznámil sa

s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Sžo 300/2008 a uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 178/07-13 z 26. februára 2009 a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu ani jeho žiadosti o prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúvanie určený osobitný postup (§ 245 ods. 1 OSP).

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia skoršie rozhodnutie nie je samostatným predmetom konania, nemá samostatný procesný význam, ale súd jeho zákonnosť posudzuje ako predbežnú otázku, aby mohol posúdiť zákonnosť napadnutého rozhodnutia. O zákonnosti, záväznosti a o vplyve takého rozhodnutia na preskúvané rozhodnutie sa potom súd vyjadrí v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Predmetom súdneho preskúvacieho konania bolo jednak vyššie označené a špecifikované rozhodnutie žalovaného č.k.: ŠbPeM-812-78/2006 zo dňa 8. augusta 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie – personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 4497 zo dňa 6. júna 2006 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z. dňom 31. augusta 2006 a jednak podkladové rozhodnutia Ústrednej vojenskej lekárskej komisie MO SR č.p. ÚVZ-57-8/2006 zo dňa 11. mája 2006 a prieskumnej komisie MO SR č.p. ÚVN-10-12/2006 zo dňa 10. marca 2006, preskúvané v tomto konaní podľa § 245 ods. 1 OSP.

Z pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Na základe rozhodnutia riaditeľa T. plk. Ing. J., PhD. Č.p. ToPú – 1965/2005 zo dňa 16. augusta 2005 vydaného v súlade s ustanovením § 149a ods. 2 písm. b/ zákona č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe v znení neskorších predpisov účinného do 31. augusta 2005 (ďalej len „zákon č. 370/1997 Z.z.“) bolo vykonané prieskumné konanie, účelom ktorého bolo posúdiť zdravotnú spôsobilosť žalobcu. Na základe výsledkov prieskumného konania bol so žalobcom personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu číslo 4497 zo dňa 6. júna 2006 dňom 31. augusta 2006 skončený služobný pomer v súlade s ustanovením § 70 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z., keďže na základe právoplatného rozhodnutia Ústrednej vojenskej lekárskej komisie MO SR je žalobca trvalo nespôsobilý vykonávať štátnu službu zo zdravotných

dôvodov. Žalobca dňa 20. júna 2006 odmietol podpísať potvrdenie o doručení personálneho rozkazu, preto mu bol tento vyhlásený za prítomnosti plk. Ing. J., PhD., npor. Ing. M. a Ing. M., čo menovaní potvrdili svojimi podpismi.

Proti personálnemu rozkazu podal žalobca dňa 10. júla 2006 náčelníkovi Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky odvolanie namietajúc jednak nesprávnosť doručenia personálneho rozkazu a jednak pochybenia prieskumnej komisie MO SR i Ústrednej vojenskej lekárskej komisie MO SR. Podľa jeho názoru správne orgány vykonávajúce prieskumné konanie nezistili objektívne skutkový stav veci, ich rozhodnutia obsahujú formálno-právne pochybenia a personálny rozkaz ako aj podkladové rozhodnutia sú nezákonné.

Rozhodnutím náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č.k. ŠbPeM-812-78/2006 zo dňa 8. augusta 2006 bolo v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. odvolanie žalobcu zamietnuté a napadnuté rozhodnutie potvrdené. Z dôvodu, že žalobca odmietol rozhodnutie prevziať, toto mu bolo prečítané dňa 22. augusta 2006 za prítomnosti svedkov mjr. Ing. M., Ing. J. a Ing. M., čo menovaní potvrdili svojimi podpismi. Odvolací orgán rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca je podľa právoplatného rozhodnutia Ústrednej vojenskej lekárskej komisie MO SR č.p. ÚVZ-57-8/2006 zo dňa 11. mája 2006 v súlade s ustanovením § 85 ods. 1 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. nespôsobilý vykonávať štátnu službu profesionálneho vojaka, pričom toto rozhodnutie je obligatónym dôvodom prepustenia profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. Odvolací orgán sa zaoberal aj námietkou žalobcu týkajúcou sa nesprávneho doručenia personálneho rozkazu, pričom túto námietku považoval za nedôvodnú odvolávajúc sa na ustanovenie § 38 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákonník práce“ alebo len „ZP“).

V rámci preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného, vzhľadom na námietky žalobcu riešil odvolací súd ako predbežnú otázku, zákonnosť podkladového rozhodnutia Ústrednej vojenskej lekárskej komisie MO SR ÚVZ-57-8/2006 zo dňa 11. mája 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prieskumnej komisie MO SR č.p. ÚVN-10-12/2006 zo dňa 10. marca 2006, týkajúceho sa posúdenia zdravotného stavu žalobcu na účely rozhodovania príslušných vojenských správnych orgánov o ďalšom trvaní služobného pomeru žalobcu podľa zákona č. 346/2005 Z.z.. Podkladové rozhodnutie je v tomto konaní preskúmané podľa § 245 ods. 1 OSP z dôvodu, že na jeho preskúmanie nie je určený osobitný postup a je pre preskúmané rozhodnutie záväzná. V danom prípade ide o akcesorický vzťah preskúmaného rozhodnutia k rozhodnutiu podkladovému, pretože jeho vydanie bolo podmienené práve vydaním podkladového rozhodnutia nepodliehajúceho v súlade s ustanovením § 248 písm. b/ OSP súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, nakoľko ide o rozhodnutie, ktorého vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu žalobcu, ktoré samo o sebe neznamená právnu prekážku výkonu povolania.

Odvolací súd pri posudzovaní zákonnosti vyššie uvedeného podkladového rozhodnutia zistil pochybenia prieskumnej komisie MO SR ako aj Ústrednej vojenskej lekárskej komisie MO SR spočívajúce v nerešpektovaní intertemporálneho ustanovenia § 204 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. upravujúceho vzťah lex posterior a lex prior. V súlade s citovaným ustanovením malo byť prieskumné konanie, začaté za účinnosti zákona č. 370/1997 Z.z., podľa tohto zákona aj dokončené. Odvolací súd má však zato, že nerešpektovanie § 204 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. príslušnými správnymi orgánmi nemá dosah na posúdenie zdravotnej spôsobilosti žalobcu na účely trvania služobného pomeru profesionálneho vojaka. Prieskumné konanie upravené v § 149a až 149c zákona č. 370/1997 Z.z. je prevzaté do zákona č. 346/2005 Z.z. (§ 84 až § 87) a s výnimkou niektorých formulácií nemajúcich vplyv na jeho výsledok, je úprava prieskumného konania identická.

Podľa § 149a ods. 1 zákona č. 370/1997 Z.z. prieskumným konaním sa posudzuje zdravotná spôsobilosť vojaka vo výkone vojenskej služby, na výkon vojenskej služby alebo na výkon funkcie, do ktorej je zaradený z dôvodu zmeny jeho zdravotného stavu a ktorá má vplyv na výkon vojenskej služby alebo na výkon funkcie, do ktorej je ustanovený alebo zaradený. Zdravotná spôsobilosť sa zisťuje na základe lekárskej prehliadky, ktorú možno doplniť odborným vyšetrením.

Podľa § 149a ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 370/1997 Z.z. prieskumné konanie sa vykonáva:

- a) ak dočasná nespôsobilosť profesionálneho vojaka alebo vojaka prípravnej služby zo zdravotných dôvodov trvá nepretržite šesť mesiacov,
- b) v odôvodnených prípadoch aj pred uplynutím doby uvedenej v písmene a) na základe rozhodnutia služobného orgánu alebo na základe žiadosti profesionálneho vojaka alebo vojaka prípravnej služby.

Podľa § 149a ods. 3 zákona č. 370/1997 Z.z. v prvom stupni prieskumné konanie vykonáva správna komisia, ktorou je lekárska komisia vojenského zdravotníckeho zariadenia (ďalej len "prieskumná komisia") zriadená ministrom. Prieskumná komisia rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov svojich členov.

Podľa § 149a ods. 4 písm. c/ zákona č. 370/1997 Z.z. na základe výsledkov lekárskej prehliadky prieskumná komisia vydá písomné rozhodnutie o trvalej nespôsobilosti vykonávať vojenskú službu s výrokom "NESPÔSOBILÝ".

Podľa § 149b ods. 1 zákona č. 370/1997 Z.z. na rozhodovanie o odvolaní proti rozhodnutiu prieskumnej komisie sa na ministerstve zriadi päťčlenná ústredná vojenská lekárska komisia. Ústredná vojenská lekárska komisia rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov svojich členov.

Podľa § 149b ods. 2 zákona č. 370/1997 Z.z. ústredná vojenská lekárska komisia, ktorá rozhoduje v druhom stupni, rozhodnutie prieskumnej komisie potvrdí alebo zmení.

Podľa § 84 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. prieskumným konaním sa posudzuje zdravotná spôsobilosť profesionálneho vojaka na výkon štátnej služby alebo na výkon funkcie, do ktorej je ustanovený, z dôvodu zmeny jeho zdravotného stavu. Zdravotná spôsobilosť sa zisťuje na základe lekárskej prehliadky, ktorú možno doplniť odborným lekárskeým vyšetrením.

Podľa § 84 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 346/2005 Z.z. prieskumné konanie sa vykonáva na návrh vedúceho služobného úradu alebo veliteľa,

- a) ak dočasná neschopnosť profesionálneho vojaka vykonávať štátnu službu pre chorobu alebo úraz trvá nepretržite šesť mesiacov,
- b) v odôvodnených prípadoch aj pred uplynutím doby uvedenej v písmene a).

Podľa § 84 ods. 4 zákona č. 346/2005 Z.z. prieskumné konanie vykonáva v prvom stupni prieskumná komisia zriadená ministerstvom. Prieskumná komisia rozhoduje nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

Podľa § 85 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z. na základe výsledkov lekárskej prehliadky prieskumná komisia vydá písomné rozhodnutie o trvalej nespôsobilosti vykonávať štátnu službu s výrokom „Nespôsobilý vykonávať štátnu službu“.

Podľa § 86 zákona č. 346/2005 Z.z. o odvolaní profesionálneho vojaka proti rozhodnutiu prieskumnej komisie rozhoduje v druhom stupni ústredná vojenská lekárska komisia, ktorú zriadi ministerstvo.

Podľa § 204 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. na konanie vo veciach služobného pomeru začaté pred účinnosťou tohto zákona sa vzťahujú predchádzajúce právne predpisy.

Odvolací súd po dôkladnom posúdení právnej úpravy prieskumného konania v rámci zákona č. 370/1997 Z.z. a zákona č. 346/2005 Z.z. dospel k záveru, že aplikáciou zákona č. 346/2005 Z.z. účinného v čase rozhodovania príslušných správnych orgánov, nebol žalobca ukrátený na svojich právach a preto toto pochybenie odvolací súd nevyhodnotil ako dôvod zrušenia podkladového rozhodnutia a súhlasne s názorom krajského súdu ho považoval za zákonné.

Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu týkajúcou sa nevykonania prieskumného konania príslušným správnym orgánom. Žalobca v odvolaní tvrdil, že tzv. pokus o prieskumné konanie vykonala komisia Ústrednej vojenskej nemocnice v Ružomberku, pričom v súlade so zákonom ho mala vykonať prieskumná komisia vymenovaná ministrom obrany SR. Odvolací súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že prieskumné konanie v prvom stupni dňa 10. marca 2006 vykonal príslušný správny orgán a to prieskumná komisia Ministerstva obrany Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu, odvolací súd považoval i túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

Po vyporiadaní sa s predbežnou otázkou, odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného č.k.: ŠbPeM-812-78/2006 zo dňa 8. augusta 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie – personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 4497 zo dňa 6. júna 2006 o skončení služobného pomeru žalobcu podľa § 70 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z..

Právoplatné rozhodnutie prieskumnej komisie o trvalej nespôsobilosti vykonávať štátnu službu je v zmysle ustanovenia § 70 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z. podkladom pre rozhodovanie vo veciach služobného pomeru profesionálnych vojakov a obligatónym dôvodom skončenia služobného pomeru. Týmto podkladovým rozhodnutím boli príslušné správne orgány viazané. Preto, ak vydali rozhodnutie o skončení služobného pomeru žalobcu jeho prepustením zo štátnej služby, postupovali v súlade s vyššie citovaným ustanovením zákona o štátnej službe.

Odvolací súd posúdil aj námietky žalobcu týkajúce sa spôsobu doručovania rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu a žalovaného a má zato, že rozhodnutia boli žalobcovi doručené v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Zákonníka práce v spojení s § 191 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z.. Žalobca tým, že odmietol prijať rozhodnutia správnych orgánov vyvolal účinky ich doručenia, priamo zo zákona a to dňom odmietnutia ich prijatia.

Odvolací súd poznamenáva, že v konaní vo veci skončenia služobného pomeru žalobcu, prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný správne aplikovali zákon č. 346/2005 Z.z., keďže sa jedná o samostatné správne konanie, začaté na podklade právoplatného rozhodnutia Ústrednej vojenskej lekárskej komisie MO SR, za účinnosti citovaného zákona.

Podľa § 70 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z. služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak podľa právoplatného rozhodnutia prieskumnej komisie je trvalo nespôsobilý vykonávať štátnu službu.

Podľa § 72 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. a/ až h/ a o/, § 70 ods. 2 a 7 a § 71 vedúci služobného úradu rozhodne bezodkladne, najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa, keď zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol.

Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru spracúva veliteľ po splnení dôvodov uvedených v § 70 ods. 1 a v § 70 ods. 2 písm. b/ alebo na základe žiadosti profesionálneho vojaka o prepustenie zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 2 písm. a/ alebo odseku 7, alebo na základe písomného oznámenia profesionálneho vojaka o splnení podmienok podľa § 71. Po oboznámení profesionálneho vojaka s návrhom na jeho prepustenie veliteľ bezodkladne predloží návrh na prepustenie vedúcemu

služobného úradu oprávnenému rozhodnúť o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a/, b/ zákona č. 346/2005 Z.z. postup podľa odseku 1 sa považuje za

- a) oznámenie o začatí konania vo veci prepustenia profesionálneho vojaka zo služobného pomeru,
- b) poskytnutie možnosti profesionálnemu vojakovi vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnutia ich doplnenia alebo ich zmeny.

Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. na právne vzťahy profesionálnych vojakov pri vykonávaní štátnej služby sa primerane použijú ustanovenia § 1 ods. 4, § 15 až 18, § 20, § 32 až 35, § 36 ods. 2, § 37 a 38, § 39 ods. 1, § 40 ods. 1, 2, 5 až 7, § 49 ods. 4, § 75 ods. 3, § 85 ods. 2, 3 a 5, § 86 ods. 2 a 3, § 90 ods. 1, 7 až 9 a 11, § 91 ods. 1, 3 až 6, § 92 a 93, § 94 ods. 1, § 99, § 104, § 117, § 118, § 122 ods. 4, § 129 až 131, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, 4 a 5 písm. a/, b/, i/, j/ a l/, § 138, § 141 ods. 2 písm. a/ až h/ a ods. 3, § 144 ods. 1 a 2, § 146 ods. 1, 2 a 4, § 147, 148, 150, 160, 161, § 166 až 170, § 178 až 180, § 181 ods. 1 a 2, § 182 až 189, § 192 až 194, § 195 ods. 2 a 6, § 196, 197, § 198 ods. 1 písm. d/, § 217 až 219, § 220 ods. 1 a 2, § 221 a 222 Zákonníka práce.

Podľa § 38 ods. 1 ZP písomnosti zamestnávateľa týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru alebo vzniku, zmeny a zániku povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy musia byť doručené zamestnancovi do vlastných rúk. To platí rovnako o písomnostiach týkajúcich sa vzniku, zmien a zániku práv a povinností vyplývajúcich z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. Písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštou ako doporučenú zásielku.

Podľa § 38 ods. 4 ZP povinnosť zamestnávateľa alebo zamestnanca doručiť písomnosť sa splní, len čo zamestnanec alebo zamestnávateľ písomnosť prevezme alebo len čo ju pošta vrátila zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo zmarené konaním alebo opomenutím zamestnanca alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne.

Odvolaací súd mal z predloženého spisového materiálu preukázané, že skutkový stav bol správnym orgánom náležite zistený a správne právne posúdený. Preto považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné.

Ako súd poslednej inštancie, proti rozhodnutiu ktorého už nie je prípustný žiadny opravný prostriedok, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky musel vypoariadať

aj s návrhom žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP).

Ako je už spomenuté vyššie, žalobca dňa 17. júna 2009 doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev (ďalej len „Súdny dvor“) o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 234 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (ďalej len „ZES“) dôvodiac, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je v zmysle uvedeného článku ZES povinný obrátiť sa na Súdny dvor s predbežnou otázkou, keďže proti jeho rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok. Podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 10. júla 2009 svoj návrh doplnil o ďalšie otázky dovolávajúce sa výkladu nižšie uvedených ustanovení Smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (ďalej len „Smernica“) a niektorých článkov ZES.

„Otázky“, ktoré žalobca žiadal položiť Súdnemu dvoru, možno zhrnúť do nasledovných bodov:

1. Môže sa účastník konania dovolávať tých ustanovení Smernice, ktoré členský štát Európskej únie neprebral pri čiastočnom prebratí Smernice členským štátom Európskej únie, bez toho, aby členský štát mohol namietat', že tieto ustanovenia Smernice neprebral ?
2. Má sa článok 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 120 OSP ?
3. Má sa článok 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 20 ods. 4 písm. b/ (§ 17 ods. 2 písm. c/) zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami neprijatia do služobného pomeru v dočasnej štátnej službe alebo v prípravnej štátnej službe v Slovenskej republike ?
4. Má sa článok 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 21 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom prepustenia pred dosiahnutím výsluhového dôchodku pokiaľ spĺňa všetky ostatné podmienky ?
5. Má sa článok 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 31 ods. 2, ods. 3, § 32, § 33, § 197 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom nepovýšenia ?
6. Má sa článok 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 36 ods. 3 a § 197 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami ustanovenia do funkcie bez povýšenia ?
7. Má sa článok 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 177 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami nepreplatenia nevyužitých výstrojových náležitostí za výstrojné súčiastky ?

8. Má sa článok 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa zákona č. 370/1997 Z.z., zákona č. 380/1997 Z.z. a § 3 a § 4 zákona č. 480/1992 Zb. s dôsledkom nevyplatenia minimálnej mzdy vojakovi v náhradnej, ďalšej a prípravnej službe ?

9. Má sa článok 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 33 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. s dôsledkom neplatenia nemocenských dávok 270 dní po prepustení profesionálneho vojaka z ozbrojených síl Slovenskej republiky ?

10. Má sa článok 1, článok 2 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 33 a § 197 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom povýšenia ?

11. Má sa článok 2 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 120 OSP s dôsledkom rozdielného zaobchádzania s osobami v sporovom a v nesporovom konaní ?

12. Má sa článok 2 ods. 1 – nepriama diskriminácia Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 20 ods. 4 písm. b/ (§ 17 ods. 2 písm. c/) zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami neprijatia do služobného pomeru v dočasnej štátnej službe alebo v prípravnej štátnej službe v Slovenskej republike ?

13. Má sa článok 2 ods. 3 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 120 OSP s dôsledkom akceptovania dôkazov, ktoré sa považujú za obťažovanie ?

14. Má sa článok 2 ods. 1 a ods. 3 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 31 ods. 2, ods. 3, § 32, § 33, § 197 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom nepovýšenia ?

15. Má sa článok 2 ods. 1 a ods. 3 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 177 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami nepreplatenia nevyužitých výstrojových náležitostí za výstrojné súčiastky ?

16. Má sa článok 3 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 120 OSP s dôsledkom vzťahovania sa na všetky osoby rovnako aj v sporovom aj v nesporovom konaní ?

17. Má sa článok 3 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 20 ods. 4 písm. b/ (§ 17 ods. 2 písm. c/) zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami neprijatia do služobného pomeru v dočasnej štátnej službe alebo v prípravnej štátnej službe v Slovenskej republike ?

18. Má sa článok 3 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 3 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami neprijatia do služobného pomeru v dočasnej štátnej službe alebo v prípravnej štátnej službe v Slovenskej republike ?

19. Má sa článok 3 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 31 ods. 2, ods. 3, § 32, § 33, § 197 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom nepovýšenia ?
20. Má sa článok 3 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 33 a § 197 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom povýšenia ?
21. Má sa článok 3 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 36 ods. 3 a § 197 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami ustanovenia do funkcie bez povýšenia ?
22. Má sa článok 3 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 177 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami nepreplatenia nevyužitých výstrojových náležitostí za výstrojné súčiastky ?
23. Má sa článok 3 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa zákona č. 370/1997 Z.z., zákona č. 380/1997 Z.z. a § 3 a § 4 zákona č. 480/1992 Zb. s dôsledkom nevyplatenia minimálnej mzdy vojakovi v náhradnej, ďalšej a prípravnej službe ?
24. Má sa článok 3 ods. 1 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 33 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. s dôsledkom neplatenia nemocenských dávok 270 dní po prepustení profesionálneho vojaka z ozbrojených síl Slovenskej republiky ?
25. Má sa článok 7 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 120 OSP s dôsledkom vykonania všetkých dôkazov a návrhov osoby, ktorá je predmetom konania začatého bez návrhu ?
26. Má sa článok 7 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 177 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami nepreplatenia nevyužitých výstrojových náležitostí za výstrojné súčiastky ?
27. Má sa článok 10 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 120 OSP s dôsledkom nevyvrátenia dôkazov, tvrdení a návrhov odporcu – Ing. M. a zdravotníckym zariadením – ÚVN RK ?
28. Má sa článok 10 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 31 ods. 2, ods. 3, § 32, § 33, § 197 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom nepovýšenia ?
29. Má sa článok 10 Smernice vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 67 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. s dôsledkom nevypočítania alebo nezdokladovania všetkých zaplatených poistných odvodov na výsluhové zabezpečenie za profesionálnych vojakov (za zamestnávateľa aj za zamestnanca) ?
30. Má sa článok 39 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 120 OSP ?
31. Má sa článok 39 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých

osôb podľa § 20 ods. 4 písm. b/ (§ 17 ods. 2 písm. c/) zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami neprijatia do služobného pomeru v dočasnej štátnej službe alebo v prípravnej štátnej službe v Slovenskej republike ?

32. Má sa článok 39 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 21 ods. 3 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom prepustenia pred dosiahnutím výsluhového dôchodku pokiaľ spĺňa všetky ostatné podmienky ?

33. V kontexte voľného pohybu osôb ochraňuje článok 39 ZES kombináciou uplynutia maximálnej doby služby a uplynutie doby výsluhy v hodnosti s dôsledkom nedosiahnutia doby výsluhového dôchodku pri splnení všetkých podmienok zamestnania ?

34. Má sa článok 40 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 20 ods. 4 písm. b/ (§ 17 ods. 2 písm. c/) zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami neprijatia do služobného pomeru v dočasnej štátnej službe alebo v prípravnej štátnej službe v Slovenskej republike ?

35. V kontexte voľného pohybu osôb ochraňuje článok 40 ZES pred dôsledkami neprijatia do služobného pomeru v dočasnej štátnej službe alebo v prípravnej štátnej službe v Slovenskej republike do veku 55 rokov ?

36. V kontexte voľného pohybu osôb ochraňuje článok 40 ZES pred priamou diskrimináciou, nepriamou diskrimináciou, obťažovaním a rozdielnym zaobchádzaním s dôsledkami neprijatia do služobného pomeru v dočasnej štátnej službe alebo v prípravnej štátnej službe v Slovenskej republike ?

37. V kontexte voľného pohybu osôb ochraňuje článok 40 ZES kombináciou uplynutia maximálnej doby služby a uplynutia doby výsluhy v hodnosti s dôsledkom nedosiahnutia doby výsluhového dôchodku pri splnení všetkých podmienok zamestnania ?

38. Má sa článok 40 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 21 ods. 3 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom prepustenia pred dosiahnutím výsluhového dôchodku pokiaľ spĺňa všetky ostatné podmienky ?

39. Má sa článok 41 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 20 ods. 4 písm. b/ (§ 17 ods. 2 písm. c/) zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkami neprijatia do služobného pomeru v dočasnej štátnej službe alebo v prípravnej štátnej službe v Slovenskej republike ?

40. V kontexte voľného pohybu osôb ochraňuje článok 41 ZES kombináciou uplynutia maximálnej doby služby a uplynutia doby výsluhy v hodnosti s dôsledkom nedosiahnutia doby výsluhového dôchodku pri splnení všetkých podmienok zamestnania ?

41. Má sa článok 41 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 21 ods. 3 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom

prepustenia pred dosiahnutím výsluhového dôchodku pokiaľ splňa všetky ostatné podmienky ?

42. Má sa článok 43 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa diskriminácie osôb podľa veku a zdravotne postihnutých osôb podľa § 21 ods. 3 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom prepustenia pred dosiahnutím výsluhového dôchodku pokiaľ splňa všetky ostatné podmienky ?

43. Má sa článok 43 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 177 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom nepreplatenia nevyužitých výstrojných náležitostí alebo nevymenenia nevyužitých výstrojných náležitostí za výstrojné súčiastky ?

44. Má sa článok 43 ZES a odvodené právne akty vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa osôb – študentov interného štúdia vojenských škôl v ďalšej službe (podľa zákona č. 92/1949 Zb.), v prípravnej službe (podľa zákona č. 370/1997 Z.z.) v náhradnej službe (podľa zákona č. 92/1949 Zb.), ktorá im nezabezpečuje, že budú zachované všetky ich práva, ktoré nadobudli od dátumu ich prvého nastúpenia na náhradnú službu, ďalšiu službu, prípravnú službu s dôsledkami nevyplácania aspoň minimálnej mzdy mesačne a neplatenia odvodov na výsluhové zabezpečenie (resp. sociálne zabezpečenie) z minimálnej mzdy ?

45. Má sa článok 43 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 67 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. s dôsledkom nevypočítania alebo nezdokladovania všetkých zaplatených poistných odvodov na výsluhové zabezpečenie za profesionálnych vojakov (za zamestnávateľa aj za zamestnanca) ?

46. Má sa článok 56 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 177 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom nepreplatenia nevyužitých výstrojných náležitostí alebo nevymenenia nevyužitých výstrojných náležitostí za výstrojné súčiastky ?

47. Má sa článok 56 ZES a odvodené právne akty vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa osôb – študentov interného štúdia vojenských škôl v ďalšej službe (podľa zákona č. 92/1949 Zb.), v prípravnej službe (podľa zákona č. 370/1997 Z.z.) v náhradnej službe (podľa zákona č. 92/1949 Zb.), ktorá im nezabezpečuje, že budú zachované všetky ich práva, ktoré nadobudli od dátumu ich prvého nastúpenia na náhradnú službu, ďalšiu službu, prípravnú službu s dôsledkami nevyplácania aspoň minimálnej mzdy mesačne a neplatenia odvodov na výsluhové zabezpečenie (resp. sociálne zabezpečenie) z minimálnej mzdy ?

48. Má sa článok 56 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa zákona č. 370/1997 Z.z., zákona č. 380/1997 Z.z. a § 3 a § 4 zákona č. 480/1992 Zb. s dôsledkom nevyplatenia minimálnej mzdy vojakovi v náhradnej, ďalšej a prípravnej službe ?

49. Má sa článok 56 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 67 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. s dôsledkom nevypočítania alebo nezdokladovania všetkých zaplatených poistných odvodov na výsluhové zabezpečenie za profesionálnych vojakov (za zamestnávateľa aj za zamestnanca) ?

50. Má sa článok 58 ZES a odvodené právne akty vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa osôb – študentov interného štúdia vojenských škôl v ďalšej službe (podľa zákona č. 92/1949 Zb.), v prípravnej službe (podľa zákona č. 370/1997 Z.z.) v náhradnej službe (podľa zákona č. 92/1949 Zb.), ktorá im nezabezpečuje, že budú zachované všetky ich práva, ktoré nadobudli od dátumu ich prvého nastúpenia na náhradnú službu, ďalšiu službu, prípravnú službu s dôsledkami nevyplácania aspoň minimálnej mzdy mesačne a neplatenia odvodov na výsluhové zabezpečenie (resp. sociálne zabezpečenie) z minimálnej mzdy ?

51. Má sa článok 58 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa zákona č. 370/1997 Z.z., zákona č. 380/1997 Z.z. a § 3 a § 4 zákona č. 480/1992 Zb. s dôsledkom nevyplatenia minimálnej mzdy vojakovi v náhradnej, ďalšej a prípravnej službe ?

52. Má sa článok 58 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 67 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. s dôsledkom nevypočítania alebo nezdokladovania všetkých zaplatených poisťných odvodov na výsluhové zabezpečenie za profesionálnych vojakov (za zamestnávateľa aj za zamestnanca) ?

53. Má sa článok 1, článok 2 ods. 1 a ods. 3, článok 3 ods. 1 Smernice a článok 39, 40 a článok 41 ZES vykladať v tom zmysle, že za zákonnú treba považovať právnu úpravu týkajúcu sa zdravotne postihnutých osôb podľa § 79 zákona č. 346/2005 Z.z. s dôsledkom vydania služobného hodnotenia proti vôli profesionálneho vojaka ?

54. Je možné považovať odpísanie tvrdenia žalobcu (protistrany) Ing. M. z odvolania za vykonanie dôkazu ? Ing. M. tvrdí, že nie.

55. Je možné považovať odpísanie tvrdenia žalobcu - Ing. M. z odvolania za splnenie dôkaznej povinnosti súdu ? Ing. M. tvrdí, že nie.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy (článok 234 ZES).

Podľa článku 234 ods. 1 ZES Súdny dvor má právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú:

- a) výkladu tejto zmluvy;
- b) platnosti a výkladu aktov orgánov Spoločenstva a ECB;
- c) výkladu štatútov orgánov zriadených aktom Rady, ak to tak tieto štatúty stanovujú. Ak je takáto otázka predložená niektorému súdu členského štátu a tento súd usúdi, že rozhodnutie o tejto otázke je nevyhnutné pre vydanie rozhodnutia, môže požiadať Súdny dvor, aby o nej vydal nález.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor, aby o nej rozhodol (článok 234/2 ZES).

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor (článok 234/3 ZES).

Cieľom prejudiciálneho konania je zabezpečiť jednotný výklad a aplikáciu komunitárneho práva. Súdny dvor má podľa článku 234 ZES právomoc rozhodovať o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa celého komunitárneho práva, časti unijného práva na základe článku 46 Zmluvy o Európskej únii a niektorých dohovorov uzatvorených medzi členskými štátmi a to na základe článku 293 ZES. Z uvedeného teda vyplýva, že vnútroštátny súd môže v zásade položiť len takú otázku, ktorá sa týka výkladu komunitárneho práva, konkrétne výkladu Zmluvy o založení ES, platnosti sekundárneho komunitárneho práva (aktov orgánov Európskeho spoločenstva a Európskej centrálnej banky), výkladu sekundárneho komunitárneho práva (výklad právnych aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie) a výkladu štatútov orgánov zriadených aktom Rady ES, pričom musí preukázať, v čom je posúdenie nastolenej otázky podstatné pre jeho konkrétne rozhodnutie vo veci samej.

Kľúčovým rozhodnutím pre výnimky z obligatórnosti konania o predbežnej otázke, ktorá vyvstala pred súdom, ktorého rozhodnutie nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami podľa vnútroštátneho práva, je rozsudok Súdneho dvora vo veci C – 283/81 CILFIT Srl a Lanificio di Gavardo SpA v. Ministerstvo zdravotníctva zo 6. októbra 1982 (ECR 3415). Súdny dvor vo výroku tohto rozsudku uviedol, že tretí odsek článku 177 (v súčasnosti článok 234 ZES) musí byť interpretovaný v takom zmysle, že súdny orgán, proti rozhodnutiu ktorého nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je povinný, ak pred ním vznikne otázka komunitárneho práva, dodržať povinnosť predložiť takúto otázku Súdnemu dvoru, ak nedospel k záveru, že daná otázka nie je relevantná, alebo ak predmetné komunitárne ustanovenie ešte nebolo Súdnym dvorom interpretované, alebo ak správna aplikácia komunitárneho práva nie je taká zjavná, že vylučuje akékoľvek rozumné pochybnosti. Z uvedeného vyplýva, že súdny orgán rozhodujúci v poslednom stupni, nie je povinný predložiť Súdnemu dvoru otázku interpretácie komunitárneho práva, ak táto nie je relevantná, inými slovami, ak odpoveď na takúto otázku, nech by bola akákoľvek, nemôže mať nijaký vplyv na riešenie prípadu.

V súvislosti s podaným návrhom žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP má Najvyšší súd Slovenskej republiky za to, že v danej veci nemal povinnosť v zmysle článku 234 ZES obrátiť sa na Súdny dvor so žiadosťou o vydanie nálezu o predbežnej otázke z dôvodu, že jednak vyššie uvedené otázky považuje za neprípustné (ich vyriešenie nie je potrebné pre rozhodnutie vo veci samej) a jednak tieto otázky svojím obsahom nespĺňajú povahu prejudiciálnych otázok v zmysle citovaného článku ZES (nevystala nijaká relevantná otázka dotýkajúca sa komunitárneho práva vo vzťahu k preskúmvanej veci). Najvyšší súd Slovenskej republiky sa pri posudzovaní žalobcom položených otázok odvoláva i na rozhodnutie Súdneho dvora č. C-186/90 zo dňa 28.11.1991 vo veci Giacomo Durighello v. Istituto Nazionale Della Previdenza Sociale, ktorým Súdny dvor práve otázku, vyriešenie ktorej nebolo potrebné pre rozhodnutie konkrétneho vnútroštátneho sporu, vyhlásil za neprípustnú.

Obsahom žalobcom podaných otázok je výklad vyššie citovaných článkov Smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani transformovanej do slovenského právneho systému zákonom č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „antidiskriminačný zákon“), ktorým bol s účinnosťou od 1. júla 2004 zmenený a doplnený zákon č. 370/1997 Z.z., pričom práve doplnené ustanovenie § 4a zákona č. 370/1997 Z.z. (v súčasnosti § 3 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z.z.) upravuje postup občana pri nedodržaní zásady rovnakého zaobchádzania spočívajúcej v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia, na ktoré sa žalobca vo svojom podaní odvoláva, avšak je to práve antidiskriminačný zákon, ktorý garantuje v prípade nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania v rámci samostatného konania, na základe návrhu osoby namietajúcej, že jej právo bolo dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania, právnu ochranu spočívajúcu v tom, že sa môže domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, a ak je to možné napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň dáva žalobcovi, ktorý však v rámci konania súdu nepreukázal status zdravotne postihnutej osoby, do pozornosti ustanovenie § 8 ods. 5 antidiskriminačného zákona v súlade s ktorým, diskriminácia z dôvodu zdravotného postihnutia nie je objektívne odôvodnené rozdielne zaobchádzanie spočívajúce v ustanovení podmienky zdravotnej spôsobilosti na prístup k zamestnaniu alebo podmienky na výkon určitých činností v zamestnaní, ak to vyžaduje povaha tohto zamestnania alebo činnosti, a ustanovenia § 13 ods. 1 písm. k/ a ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z., v zmysle ktorého do štátnej služby možno prijať občana, ktorý je zdravotne spôsobilý, psychicky spôsobilý a fyzicky zdatný, pričom túto podmienku musí profesionálny vojak spĺňať po celú dobu štátnej služby. Z uvedeného teda vyplýva, že ak dôjde k skončeniu štátnej služby profesionálneho vojaka z dôvodu, že tento nie je zdravotne spôsobilý na jej výkon, nejde o diskrimináciu, ale o obligatórny dôvod skončenia služobného pomeru, ktorého povaha vyžaduje podmienku zdravotnej spôsobilosti.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP, keď sa v zásade stotožnil aj s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyhovел a tento zamietol. Procesný úkon súdu - prerušenie konania závisí od úvahy súdu, či požiada Súdny dvor o vyriešenie predbežnej otázky, a preto nemôže byť vyvolaný podnetom alebo návrhom účastníka

konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako je zhora uvedené, v rozhodnutí podrobne odôvodnil, že v preskúmvanej veci postup podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP (v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) potrebný nebol, nakoľko vyriešenie „otázok“, ktoré žiadal žalobca položiť Súdnemu dvoru nebolo potrebné pre rozhodnutie vo veci samej a vo vzťahu k preskúmvanej veci (rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z.) nevyvstala nijaká relevantná otázka dotýkajúca sa komunitárneho práva.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP, tak že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca v konaní úspešný nebol a žalovaný si v odvolacom konaní trovy neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 14. októbra 2009

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth